

[Gustav Pedersen.]

kan være uenighed om, at det er ønskeligt, at der afgives beretninger fra de forsamlinger, hvortil vi delegerer medlemmer af tinget, går jeg også ud fra, at der er enighed om, at der må være adgang til at behandle sådanne beretninger i tinget.

Ændringsforslagene nr. 4 og 6 til § 8 og ændringsforslag nr. 11 til § 18 vedrører spørgsmålet om henholdsvis skriftlig eller mundtlig indstilling ved anden og tredje behandling. Det er sådan nu, at ved anden behandling afgives der en betænkning, hvori de udvalgsberettigede partier gør indstilling dels om lovforslaget som helhed, dels om de ændringsforslag, der stilles. Derudover afgives der af udvalgets ordfører en mundtlig beretning, hvorefter de, der har stillet ændringsforslag i betænkningen, motiverer disse ændringsforslag mundtligt ud over den eventuelle skriftlige motivering. Endelig motiverer de, der har stillet ændringsforslag uden for betænkningen, altså normalt de ikke udvalgsberettigede partier, deres ændringsforslag ved en mundtlig forelæggelse.

Det har gennem årene vist sig, at det kan være vanskeligt at holde en motivering for ændringsforslag eller for en indstilling til selve lovforslaget ude fra et indlæg i debatten. Hele udvalget har derfor været enig om, at man ved anden behandling nøjes med at afgive en skriftlig indstilling; det vil altså sige, at såvel et udvalg, der er enig, som et flertal og et mindretal i et udvalg afgiver deres indstilling skriftligt på samme måde, som det efterhånden er blevet almindeligt, at en minister fremsætter et lovforslag skriftligt. Det forudsættes videre, at også de partier, der stiller ændringsforslag uden for betænkningen, motiverer disse ved en skriftlig indstilling. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at man afgiver en mundtlig motivering i tilslutning til den skriftlige, men det må foregå som et led i forhandlingerne, og da det drejer sig om et lovforslags anden behandling, skulle der ikke opstå vanskeligheder af den grund. Jeg minder om, at taletiden ved anden behandling er 1 time, og hvis det drejer sig om et mere kompliceret lovgivningsanliggende, vil der ofte være mere end ét lovforslag. I sådanne tilfælde er der altså næsten ubegrænset taletid. Derfor skulle der ikke være

noget til hinder for også at motivere sine ændringsforslag mundtligt ud over den skriftlige begrundelse i eller uden for betænkningen.

En anden ting er, at det for lovgivningsarbejdet ville være af værdi, om betænkningerne var mere fyldige. Det behøver ikke altid at betyde, at de bliver mere omfattende, men altså så fyldige, at man af betænkningen kan læse sig til, hvordan flertallets eller mindretallets eller eventuelt det samlede udvalgs indstilling til lovforslaget er. Jeg tror, det vil være en gevinst, idet det vil lette arbejdet, og jeg gentager, at det drejer sig om en enstemmig indstilling fra hele udvalget.

Med hensyn til tredjebehandlinger ligger det sådan, at man vil udvide adgangen til at afgive en mundtlig indstilling. Når der ikke er stillet nye ændringsforslag og ingen af medlemmerne har forlangt en skriftlig tillægsbetænkning afgivet, skal det være muligt at gøre mundtlig indstilling. Det vil altså sige, at når der ikke er nogen saglig grund til at afgive tillægsbetænkning, skal der kunne gøres mundtlig indstilling.

Det er som sagt hovedreglen for det kommende arbejde, og vi håber, at der opnås en mere praktisk behandling af spørgsmålene.

Ændringsforslag nr. 13 til § 20 er af rent praktisk karakter. Det tilsigter blot, at spørgsmål til ministrene sendes til bureauet, således at deres videreførelse ikke er afhængig af, om den fungerende formand for øjeblikket opholder sig i huset.

For ændringsforslag nr. 15 til § 20 gælder, at de 2 minutter, der er stillet til rådighed for spørgeren til at motivere et tillægsspørgsmål, har givet visse vanskeligheder. Dels er der nogle, der forlanger ordet uden at stille tillægsspørgsmål, men i andre tilfælde er det sådan, at man har fornemmelsen af, at det drejer sig om en replik, hvortil der er hæftet et tillægsspørgsmål, og så kan vi i virkeligheden lige så godt give de 2 minutter til fri afbenyttelse. Også det vil forenkle forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 7, 8 og 18 er for så vidt dem, der skulle give den største gevinst på længere sigt. Det er nemlig hensigten med disse ændringsforslag at legalisere, at man for det første får luft mellem tredje behandling af ændringsforslag og den